

«Атомремонтсервіс» готовий до виходу на міжнародний ринок

Ще у 1998 році на Чорнобильській атомній виникла ідея про реорганізацію ремонтної служби станції в окрему спеціалізовану структуру. По-перше, аналіз показував, що обсяг робіт для ремонтників збільшується, по-друге, вже було накопичено достатній, можна сказати, унікальний досвід проведення великомасштабних ремонтних компаній. У розпорядженні станції було найсучасніше обладнання. Головне ж, вже тоді всі розуміли, що закриття атомної — не за горами. А більш далекоглядні люди розуміли й інше: новий підрозділ ремонтників може знадобитися не лише у Чорнобилі, а й у Рівному, Хмельницькому, у Росії, та й у далекому зарубіжжі також. Отож, було прийнято одностайне рішення про початок робіт зі створення підприємства, на якому могли б трудитися колишні працівники вже закритої станції, нинішні мешканці Славутича. Тобто «Атомремонтсервіс» вирішував ще одне, вкрай необ-

хідне для славутичан питання — надавав їм робочі місця.

На створення підрозділу пішло три роки. Нарешті нова структура була реалізована у конкретних обрисах. А тим більше на той час було прийнято рішення про дострокову зупинку третього, останнього працюючого енергоблока Чорнобильської атомної.

Час — найкращий суддя. Нещодавно під час пуску другого енергоблока Хмельницької АЕС тодішній Президент України Леонід Кучма сказав, що енергетики, зокрема ремонтники, і самі ще не до кінця усвідомили, що зробили для країни у нинішньому році. Пуск двох енергоблоків-мільйонників — це дуже серйозний доказ можливостей персоналу «Атомремонтсервісу».

Так, «Атомремонтсервісом» зроблено дуже багато. Мабуть, значна частка успіхів залежить від його директора Віктора Тонких. Коли «Енергоатом» добрав кандидатуру, то дуже уважно аналізував, хто саме повинен

і може стати біля керма унікального підрозділу. Це мав бути не просто висококваліфікований фахівець-енергетик, а й людина, яка б стала справжнім мозковим центром впровадження принципів нового проекту.

Звертаємось до директора «Атомремонтсервісу» Віктора Олександровича ТОНКИХ.

— З чого ви починали свою кар'єру?

— Із старшого майстра ремонту трансформаторів. Моєю ділянкою роботи був весь трансформаторний парк, все трансформаторне господарство станції. Згодом працював заступником начальника електроцеху з ремонту, а з 1996 року — заступником головного інженера з ремонту станції. Саме з цієї посади мене запросили на керівництво новоствореним підприємством «Атомремонтсервіс».

Відтоді і по сьогодні займаюся створенням і оптимізацією діяльності нашого підприємства. Перекоаний, що стартувати треба було раніше. На мій

погляд, для Славутича «Атомремонтсервіс» чи не єдина можливість самореалізуватися, можливість і надалі створювати робочі місця, які так необхідні місту енергетиків. Саме наше підприємство великою мірою дозволяє зберегти у Славутичі, на колишній Чорнобильській атомній той кадровий потенціал, без якого не обійтись під час повного виведення станції з експлуатації, який, виявилось, вкрай необхідний для введення нових блоків на інших станціях. Місто отримало ту промисловість, яка дає атомнику-професіоналу роботу адекватну його високій кваліфікації. А атомній галузі всієї України потрібні професіонали.

— Як показала практика, не тільки Україні потрібні такі професіонали.

— І справді, останнім часом нас запрошують не лише на Хмельницьку та Рівненську АЕС, а й на деякі атомні підприємства у Росії. Тривають переговори з приводу нашого

співробітництва з подібними об'єктами далекого зарубіжжя. Тож нагальну актуальність створення такого підприємства навряд чи хтось може заперечити.

— Які основні напрямки вашої діяльності?

— Перший і найбільш об'ємний — ремонтне виробництво з усього комплексу енергообладнання. Далі — інженерний супровід. У складі підприємства є інженерний центр ремонтного спрямування, діагностичний центр. І нарешті третій напрямок — не менш важливий — підготовка персоналу. Логіка дуже проста. Ми несемо на ринок продукт, створений завдяки професійним здібностям персоналу. Якщо не будемо постійно відтворювати у продукті цей елемент, причому найвищої якості, найвищого наукового рівня, втратимо і сам продукт, втратимо повагу і довіру до себе. А ми цього ніяк не можемо допустити. Отож саме тому у нас всі працівники щонаймен-

ше один раз на рік проходять навчання з підвищення кваліфікації. Час стрімко летить уперед. З'являється щось нове, тим більш у такій галузі, як атомна промисловість. І ми маємо бути на рівні всього нового, прогресивного, на рівні того часу, в якому живемо.

— Чи є у вас шанси вийти на світовий ринок?

— Ми над цим активно працюємо, власне, маємо вже певний досвід. Виконували ряд ремонтів на Смоленській АЕС, сподіваємось, що наші працівники офіційно представлять «Атомремонтсервіс» на станціях в Ірані, Індії, Кореї, Китаї. Принаймні підготовка наших спеціалістів цілком дає змогу показати свою роботу в будь-якій країні з найкращого боку. І ще мені хотілося б підкреслити ось таку обставину. Буду безмежно радий, якщо вдасться об'єднати наші зусилля, наш підрозділ з рівненчанами і хмельничанами для створення нового ще більшого ремонтного

структурного підрозділу, який би дав можливість працювати з новим розмахом, з новими можливостями. Планів чимало. І роботи попереду теж багато. І це добре. Це на користь станції, якої, власне, вже немає, але яка ще багато років потребуватиме нашої присутності там. Особливо це стосується об'єкта «Укриття». Підготовка його до нової «упаковки», до нового конфайменту — також входить у наші обов'язки. Та й будівництво конфайменту ми не можемо обминути. Тобто Чорнобиль і Славутич, як і раніше, пов'язані найтіснішими узами, потребують кваліфікованих працівників, яким ми зобов'язані дати належні їх кваліфікації робочі місця.

А тим часом «Атомремонтсервіс» додатково до виробничої діяльності бере участь у реалізації багатьох міжнародних проектів, співпрацює з багатьма зарубіжними фірмами. У перспективі це має вилитись у перебування наших ремонтників з

атомного обладнання і в близькому, і в далекому зарубіжжі. Вже й сьогодні досить великий колектив «Атомремонтсервісу», який налічує понад 700 осіб, на найвищому рівні здійснює ремонти арматури спеціального і загального призначення, теплообмінного устаткування, монтажно-зварювальні роботи, ремонт вентиляційного устаткування, турбін, трансформаторів, турбогенераторів і електродвигунів великої потужності. Працівники підрозділу також здійснюють контроль стану і діагностику металу, вібродіагностику, термографію, тепловізійний контроль, інженерний супровід робіт по спеціалізації підприємства. І все це на найвищому рівні — світовому. Працівники «Атомремонтсервісу» вважають, що вони відправились у складне плавання на добре оснащеному і підготовленому кораблі. Нехай їм у цьому плаванні щастить.

О. ДЕЙНЕКО.